

λίαν Κωνσταντίνον τὸν Καραπάνον. Γεώργιος Σταμυλέος Σκλαμπάνης, διδάσκων ἐν Λευκάδι (1819)¹. Νικόλαος Μαυρομμάτης, Ἀκαρνάν, Ἀθανάσιος Μάνος ἐκ Πρεβέζης, ἐνθα διαρκῶς ἐδίδασκε μέχρι τοῦ 1834. Βενέδικτος Μαυρογιάννης, Πάργιος, πολυετῶς σχολαρχῶν ἐν Πάτραις μέχρι τοῦ 1821. Βενιαμὴν μοναχὸς Πελοποννήσιος, διδάσκων ἐν Μισιρᾷ (Σπάρτη) μέχρι τοῦ 1824. Ἀλέξιος Ζιμουράκης, διδάξας πρῶτον ἐν Πάτραις εἶτα ἐν Καλαβρύτοις μέχρι τοῦ 1821. Βενέδικτος ὁ ἐκ Λάμαρης, διδάσκων ἐν Κωνσταντινουπόλει μέχρι τοῦ 1828. Ἰωάννης Παλαμᾶς, υἱὸς τοῦ Παναγιώτου πρωτότοκος, διδάξας ἐν Ἀθήναις πρὸ τοῦ 1808, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει μέχρι τοῦ 1812, αὐθις ἐν Ἀθήναις μέχρι τοῦ 1821, ἐκεῖθεν δὲ ἐν Ὀδησῶν μέχρι τοῦ 1828. Ἐκ δὲ τῶν μαθητῶν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἐπισημότεροι ἐγένοντο οἱ ἑξῆς: Ἀναστάσιος Μπεκιάρης ἐκ Μεσολογγίου, διδάξας ἐν Καλαβρύταις ἀπὸ τοῦ 1808—1812. Εὐστάθιος Καλογεράς, διδάσκαλος ἐν Ἰωαννίνοις (1813—1821) τοῦ τελευταίου υἱοῦ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ Σαλλῆ Πασᾶ. Δημήτριος Καψάλης, σύγχρονος, διδάσκαλος τοῦ Ἰσμαήλ, υἱοῦ τοῦ Βελῆ Πασᾶ. Τριαντάφυλλος Σποντῆς, γλωσσομαθῆς καὶ ἄριστος ἑλληνιστῆς, διδάσκαλος. Παντολέων Βάλθης ἱερεὺς, διδάσκαλος ἐν Κωνσταντινουπόλει (1813—1821). Χρῆστος Μπουκαούρης, ὡσαύτως. Ἰωάννης Δημητρίου διδάσκαλος (1813—1821) ἐν τῇ πατρίδι του Αἰτωλικῶ. Κωνσταντῖνος Κοκκινόμματος σύγχρονος, διδάσκαλος αὐτόθι. Κωνσταντῖνος Μανίκας, διδάσκαλος ἐν Πάτραις μέχρι τοῦ 1817, Ζαφείρης Βάλθης, ἀνεψιὸς τοῦ Παντολέοντος, ὑπουργὸς χρηματίσας ἐν Ἑλλάδι. Ἰωάννης Τρικούπης², Σπυρίδων Τρικούπης, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, γνωστότατος τῆς Αἰτωλίας βλαστὸς, ὁ τῆς ἀρίστης ἱστορίας τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως συγγραφεὺς, Χριστόδουλος ὁ Ἀκαρνάν³ καὶ ἕτεροι μαρτυροῦσι τὴν μέγιστην ἐν Μεσολογγίῳ διανοητικὴν κίνησιν⁴, ὅπου καὶ τυπογραφεῖον συνέστη ἐν μέσῳ ταραχῶν τῷ 1824⁵.

(1) Βρετοῦ Β', ἀρ. 667.

(2) Βρετοῦ Β', 340.

(3) Βρετοῦ Β', 80 349.

(4) Πανδ, ΙΖ', 380—381.

(5) Encyclopédie F. Didot. Τόμ. ΚΣΤ'. σελ. 708 Σ. Ἄρ. Ἐκ Λεβαδείας

